

ΕΤΟΣ Β',
ΑΡΙΘ. 17.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, ΜΑΙΟΣ 1860,

Τιμή ἑτησία, λ. 50
» ἑκαστ. φύλ. » 5

Ο ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ ΜΙΚΡΟΥ ΠΕΤΡΟΥ.

Διὰ τὴν ἐφ. τῶν Παίδων,

Ὁ Πέτρος καὶ ὁ Ἰωάννης ἦσαν ἀδελφοὶ ἡμέραν δέ τινα, ἐνῶ ἦσαν μόνοι, εἶπαν ὁ Πέτρος πρὸς τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, «Ἐλα νὰ παίξωμεν τὴν ἐκκλησιαν (α ν' ἐγὼ νὰ κάμω τὸν ἱεροκλήρικον, σὺ δὲ τὸ ἀκροατήριον.»

«Καλὰ,» ἀπήντησεν ὁ Ἰωάννης, «δὲ παίξωμεν.»

Ὁ Πέτρος λοιπὸν ἀναβὰς εἰς μίαν καθέλιαν, ὡς εἰς ἄμβωνα, καὶ λαβὼν ἕν βιβλίον ὡς Ἀγίαν Γραφήν, ἤρχισεν νὰ κηρύττῃ ὡς ἐξῆς:

«Τὸ ῥητὸν τοῦ λόγου μου εἶναι σύντομον καὶ πολλὸ εὐκόλου. «Γίνεσθε δὲ εἰς ἀλλήλους χρησιμοί (Ἑβρα. δ.* 32.)

«Ἐπάρχουσι μικρὰ τινα ῥητὰ, τοῦ Εὐαγγελίου, ἐπιτηδεὺς διὰ τὰ μικρὰ παιδία, καὶ τὸ ῥητὸν τοῦτο εἶναι ἕν ἐξ αὐτῶν. Λοιπὸν, Γίνεσθε χρηστοί.»

«α.) Πρὸς τὸν πατέρα σου νὰ μὴ φωνάζῃς, οὔτε νὰ κήμης ταραχὴν ἐπὶ πύργῳ ἀπὸ κεφαλόπονον. Σὺ δὲν ἤξεύρεις τί εἶναι κεφαλόπονος, ἐγὼ δὲμως τὸν εἶχον μίαν φορὰν καὶ δὲν ἤθελα νὰ ἀκούω ταραχάς.

«β.) Πρὸς τὴν μητέρα σου νὰ κήμης εὐθὺς δ,τι σοὶ λέγει, καὶ νὰ μὴ τὴν ἀναγκάζῃς νὰ ἐπαναλαμβάνῃ πολλάκις — Ἰωάννη, εἶναι καιρὸς νὰ ὑπάγῃς νὰ κοιμηθῇς — διότι αὐτὸ τὴν ἐνοχλεῖ πολὺ.»

«γ.) Πρὸς τὴν μικρὰν μας ἀδελφὴν «Ἀλλὰ,» ὑπέλαθεν ὁ Ἰωάννης, ἐληρμόνησας νὰ εἴπῃς, πρὸς τὸν Πέτρον.»

«Καλὰ,» εἶπεν ὁ Πέτρος «δὲν θέλω νὰ ἀναφέρω τὸ ὄνομά μου εἰς τὸν λόγον μου. Πρὸς τοῦτους σὺ εἶσαι τὸ ἀκροατήριον καὶ δὲν πρέπει νὰ ὀμιλήσῃς.» Λοιπὸν ἔλεγα, νὰ ῥοι χρηστὸς εἰς τὴν Ἐλενίτσα καὶ νὰ

τὴν ἀφῆνῃς νὰ παίξῃ μετὰ τοὺς στρατιώτας σου.

«δ.) Πρὸς τὴν Μαρίαν καὶ νὰ μὴ κλαίῃς καὶ τὴν κτυπᾷς ἐπὶ τὸν σῆνιον καὶ σὲ κτενίζῃ.

«Ἄλλὰ, μετὰ συγχωρεῖς, Κύριε, τὸν διέκοψε καὶ πάλιν ὁ Ἰωάννης, «Αὐτὴ μοῦ τραβᾷ τὰ μαλλιά μετὰ τὸ κτένιον.» «Σιωπὴ εἰς τὸ ἀκροατήριον,» ἐφώνησεν ὁ Πέτρος.

«ε.) Πρὸς τὴν γάταν νὰ μὴ τραβᾷ τὴν οὐρὰν της οὔτε νὰ τσιμπᾷ τὰ αὐτιά της, ἀλλὰ νὰ τὴν χαϊδεύῃς καὶ νὰ τὴν κήμης νὰ βρογχαλίζῃ.

«Ἐλα τώρα, τελείωσε μετὰ τὸν λόγον σου, διότι ἐγὼ ἐκινράσθηκα,» ἐφώνησεν ὁ Ἰωάννης. «Εἶναι καιρὸς πρέπει νὰ ψάλλωμεν, καὶ χωρὶς νὰ περιμένῃ τὸ τέλος τοῦ λόγου, ἤρχισεν νὰ ψάλλῃ, ὁ δὲ Πέτρος ἠναγκάσθη νὰ παύσῃ. Ὁ λόγος οὗτος εἶναι μὲν σύντομος οὐκ ἔττον δὲμως πρακτικὸς καὶ ὠφέλιμος πρὸς πᾶν παιδίον.

ΕΛΕΦΑΝΤΟΔΟΝΤΕΣ.

Ἐπολογίζεται, ὅτι εἰς μόνον τὴν πόλιν τῆς Ἀγγλίας Σέφιλδ ἐφοδεύονται 180 τόνοι ἐλεφαντοδόντων εἰς κατασκευὴν χειρῶν μαχαιριῶν καὶ περονῶν. Διὰ τὴν προμηθευτὴν δὲ τὴν ποσότης αὕτη, πρέπει νὰ φονεῦνται κατ' ἔτος ὑπὲρ τὰς 18 χιλιάδας ἐλεφάντων!

ΠΡΑΞΕΙΣ καὶ ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ. Εὐφροῦς τις παρητήρησεν ποτε εἰς τινα εἰπόντα, «Ὅτι ἀπεφάσιον νὰ κήμῃ τὸ τάδε καὶ τὰδε πρᾶγμα,» ὅτι οὐδέποτε ἀνέγνωσεν περὶ τῶν Ἀποφάσεων τῶν Ἀποστόλων, ὑπάρχει δὲ ὁμοίως βιβλίον, τὸ ὁποῖον περιέχει τὰς Πράξεις τῶν! — Ἐὰν ἦναι δυνατόν, κήμῃ καλὸν τι πᾶσαν ἡμέραν.

ΠΟΣΩΤΗΣ ΜΕΤΑΛΛΙΚΟΥ ΕΝ Τῷ ΚΟΣΜῳ.

Ἐπολογίζεται ὅτι τὸ μεταλλικὸν καθ' ὅλον τὸν κόσμον ἀναβαίνει εἰς 600 ἑκατομμύρια τάλληρα, ἐκ τῶν

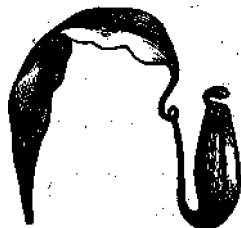
όποιον 400 είναι εἰς κυκλοφορίαν καὶ 200 εἰς τὰς διαφόρους τραπέζας. Ἐάν υποθέσωμεν, ὅτι ὁ πληθυσμὸς τῆς γῆς εἶναι ἕν δισεκατομμύριον, καὶ τὸ μεταλλικὸν διενεαιμέτο μεταξὺ τῶν κατοίκων τοῦ κόσμου, θὰ ἐλάμβανεν ἕκαστος τρεῖς δραχμὰς καὶ ἐξήκοντα λεπτά.

— Ἡ Πόλις τῆς Βοστώνης, ἣς περιέχει περὶ τὰς 500 χιλιάδας κατοίκων, ἔχει περὶ τὰ 200 σχολεῖα διαφόρων κλάσεων, εἰς τὰ ὅποια συχναῖουσι καὶ ἐκπαιδεύονται ὑπὲρ τὰς 20 χιλιάδας παιδιῶν, πρὸς πληρωμὴν τῶν διδασκάλων τῶν ὁποίων δαπανῶνται ὑπὲρ τὰς 40 χιλιάδας ταλλήρων! Δικαίως λοιπὸν ἡ Βοστώνη καλεῖται αἱ Νέαι Ἀθήναι.

Ο ΕΥΓΝΩΜΩΝ ΠΙΘΗΣ.

Δύο κύριοι κατοικοῦντες εἰς παραλίαν τινὰ τῆς Ἀφρικῆς ἐξῆλθον ποτε εἰς δάσος πρὸς κυνήγιον. Ἐνῶ δὲ περιπλανῶντο ἐδῶ καὶ ἐκεῖ ἤκουσαν ὀλοογμῶδες καὶ ἐκ περιεργείας κινούμενοι ἐστράφησαν πρὸς τὸ μέρος, ὅθεν ἐξήρχοντο αἱ κραυγαὶ ὅπως μάθωσι τὸ αἷτιον.

Καὶ ἰδοὺ πῖθηξ καθήμενος πλησίον δένδρου τινός, ἔχων τὸν δεξιὸν αὐτοῦ μηρὸν τεθραυμένον καὶ κλαίων. Ὁ εἰς τῶν κυνηγῶν ἐπρότεινε νὰ τὸν φρονέσωσι καὶ οὕτω νὰ ἀπαλλάξωσιν αὐτὸν τῶν πόνων, ἀλλ' ὁ ἕτερος, ὅστις ἦτο ἱατρὸς, δὲν ἐσυγκατένευσεν εἰς τοῦτο· πλησιάζας δὲ τὸ ζῶον καὶ ἐξετάσας τὴν πληγὴν, ἔδωκεν αὐτὴν διὰ τοῦ μανδολίου του· τοῦτο πολὺ εὐχαρίστησε τὸν πῖθηκα, ὅστις διὰ πολλῶν καὶ ποικίλων κινήματων προσεπάθει νὰ ἐκφράσῃ τὴν πρὸς τὸν εὐεργέτην του εὐγνωμοσύνην. Οἱ κυνηγοὶ ἀφήσαντες τὸν πῖθηκα ἀνεχώρησαν, περιπλανηθέντες δ' ἐπὶ πολλὸν χρόνον εἰς τὸ δάσος καὶ καταληφθέντες, ὡς ἐκ τοῦ κόπου καὶ τοῦ καύσωνος, ὑπὸ ὑπερβολικῆς δίψης ἐπέστρεψαν κεκμηκότες καὶ σχεδὸν ἡμιθανεῖς πρὸς τὸ μέρος ὅπου εἶχον ἀφήσει τὸν πῖθηκα. Οὗτος δὲ μόλις εἶδε τὸν εὐεργέτην του, καὶ ἀμέσως ἐνόησεν, ἐκ τῆς ἀδημονίας καὶ τῶν συμπτῶν αὐτοῦ, ὅτι ἔτρεχε μέγαν κίνδυνον· λοιπὸν ἀφήσας αὐτοῦ ἀνεχώρησε συρόμενος, καὶ μετ' ὀλίγον ἐπέστρεψε φέρων εἰς τὰς χεῖράς τι ἄνθος· κυλικόειδές (Pritchler plant) (ὅμοιον μὲ ποτῆριον) τὸ ὅποιον προσέφερεν εἰς αὐτοῦ.

Τὸ ἄνθος τοῦτο ἔχει σχῆμα, κέρατος τὸ δὲ στόμιον αὐτοῦ ἐν μὲν ἀνοδρῆξ, κολύπτεται ὑπὸ τινος πεταλλοῦ·

τὸ ὅποιον, ἐν καιρῷ βροχῆς ἀνοίγει καὶ οὕτω συνάγονται εἰς αὐτὸ ἑκατὸν περίπου δράμα ὕδατος, τὸ ὅποιον τηρεῖται καθαρὸν καὶ χρησιμεύει πρὸς κατάρσεσιν τῆς δίψης ζώου τινός ἢ ἀνθρώπων εἰς ἐποχὴν ὑπερβολικοῦ καύσωνος. Ὁ πῖθηξ λοιπὸν, οὗτος, ἀπὸ εὐγνωμοσύνης κινούμενος ἐπρομήθευσεν εἰς τὸν εὐεργέτην του ὕδωρ καὶ οὕτω ἔσωσεν αὐτὸν ἐκ σκληροῦ καὶ ὀδυνηροῦ θανάτου.

Καὶ ὅμως πολλοὶ ἄνθρωποι οὕτως καυχῶνται διὰ εἶναι πολὺ ἀνώτεροι τῶν πῖθηκων κατὰ τὴν διανοητικὴν ἀνάπτυξιν εἶναι πολὺ κατώτεροι αὐτῶν κατὰ τὴν εὐγνωμοσύνην. Ὁ Θεὸς, ὡς καλὸς καὶ ἀγαθὸς πατήρ, προμηθεύει εἰς ἡμᾶς ἀφθονίαν ἄρτου, ὕδατος, ἀέρος, φωτός, καὶ πάσης φυσικῆς εὐλογίας, καὶ πρὸς τοῦτοις ἔδωκεν τὸν υἱὸν Αὐτοῦ τὸν μονογενῆ ὅπως ἀποθάνῃ διὰ τὰς ἁμαρτίας μας, ἡμεῖς δὲ ὄχι μόνον λησμονοῦμεν νὰ εὐχαριστῶμεν αὐτὸν καθ' ἑκάστην διὰ προσευχῆς, ἀλλὰ καὶ περιφρονοῦμεν αὐτὸν διὰ τῆς διαγωγῆς μας καὶ ὑβρίζομεν καὶ βλασφημοῦμεν αὐτὸν διὰ τῶν λέξεων.

Ἄς μάθωμεν λοιπὸν καὶ ἐκ τοῦ πῖθηκος νὰ ἡμεθα εὐγνώμονες ὄχι μόνον πρὸς τοὺς ἀνθρώπους, ἀλλὰ καὶ πρὸς τὸν Θεὸν τὸν μέγιστον τοῦ ἀνθρώπου εὐεργέτην.

ΩΦΕΛΙΜΑ ΓΥΜΝΑΣΜΑΤΑ.

Εἰπέ ἀντικείμενά τινα ἢ πράγματα τὰ ὅποια δύνανται νὰ ἔχωσι τὰς ἐξῆς ποιότητας. Μέγαν, μικρὸν, ὀρθιον, νέον, ἐπρὸν, ὑγρὸν, παχὺ, ἰσχυρὸν, παλατιν, σπᾶνιον, ἀσθενές, ὑγιές, βραχὺ, στενὸν, χονδρὸν, ξυρὸν, πικρὸν, σφδρὸν, κόκκινον, πράσινον, μαῦρον, κίτρινον, δέξ, ὀκνηρὸν, ἐργατικὸν, ὑψηλὸν, χαμηλὸν, ὀμαλὸν, ψυχρὸν, θερμὸν, εὐχάριστον, δυσάρεστον, ἀγαθόν.

ΑΥΤΑΡΚΕΙΑ.

Πολλὰ τῶν κακῶν, ἀπὸ τὰ ὅποια πάσχουσιν οἱ ἄνθρωποι, προέρχονται ἐκ τῆς ἐλλείψεως τῆς ἀρετῆς ταύτης — τῆς αὐταρκειᾶς. Οἱ ἄνθρωποι συνήθως μὴ ἀρκούμενοι εἰς ὅσα ἔχουν στανωχωροῦνται καὶ λυποῦνται, διότι δὲν δύνανται νὰ ἔχωσι περισσώτερα καὶ καλλίτερα.

Ἱστορεῖται, ὅτι ὁ Σωκράτης διερχόμενος ποτε διὰ τῆς ἀγορᾶς εἶπεν εἰς τοὺς περὶ αὐτὸν, « Πόσα πράγματα ὑπάρχουσιν ἐδῶ, τὰ ὅποια, δὲν ἐπιθυμῶ! »

Ἱεροκλήρῳ τις, ὅστις ἐλάμβανεν ὀλίγον μισθὸν, συνέβητε νὰ ἀστυχεύεται πρὸς τοὺς φίλους του λέγων, « Δὲν χρῆστω τίποτε — Δὲν μὲ χρῆσται τίς τίποτε — Δὲν ἔχω τίποτε — Δὲν χρειάζομαι τίποτε! »

Ὁ αὐτάρκης νοῦς εὐρίσκειται εἰς διηνεκὴ εὐωχίαν.
• Εἰς τὸν τοιοῦτον, λέγει τις σοφός, — πᾶσα ταραχὴ,
πᾶσα ἐνόησις, εἶναι ὡς χάλαζα πίπτουσα ἐπὶ τῶν
κεραμιδίων οἰκίας, ἐντὸς τῆς ὁποίας κἀθηται εὐωχοῦ-
μενος. •

ΠΟΣΟΝ ΛΟΠΗΡΟΝ ΠΡΑΓΜΑ Η ΚΩΦΩΣΙΣ!

Ἐσυλλογισθητέ ποτε, μικροί μου φίλοι, ὁποία εὐρη-
σις εἶναι τὸ νὰ ἦναι τις κωφός; Ἐχετε κάππον
ἢ μᾶμμην κωφὴν; Δὲν οἶς ἀπέραξέ ποτε ἀπὸ τῶν
νοῦν πόσων πραγμάτων στερεῖται τις, ὅταν ἢ δὲν ἀ-
κούη καλά, ἢ ἦναι ἐντελῶς κωφός; Ὅποιαν εὐχα-
ρίστησιν ἀπολαμβάνη τις ἐκ τῆς ἀκοῆς! Πόσον γλυ-
κὸ καὶ ἡδονικὸν εἶναι ν' ἀκούη τὴν φωνὴν τῶν γο-
νέων, συγγενῶν καὶ φίλων του καὶ τὰ γλυκὰ ἄσματα
τῆς μουσικῆς!

Ταῦτα πάντα στερεῖται ὁ κωφός. Τὸ καλῶδες
τῶν πτηνῶν δὲν προσβάλλει πλέον τὰ ὠτά του. Ὁ
ἦχος τῶν φιλικῶν φωνῶν δὲν φαίδρυνει πλέον τὸ πρό-
σωπόν του. Πόσον λοπηρὸν πρέπει νὰ ἦναι εἰς ἐκεί-
νους, οἵτινες ἐνησχολοῦντο εἰς τὰς ὑποθέσεις; καὶ τὰς
εὐχαριστήσεις τῆς ζωῆς, νὰ βλέπωσι μόνον τὰς κινή-
σεις καὶ ἐργασίας τῶν ὁμοίων των, ἀλλὰ νὰ μὴ δύ-
νανται νὰ συνδιαλεχθῶσι μετ' αὐτῶν!

Ὅσα λοπηρὰ ἔμωι; καὶ ἂν ἦναι ἡ τοιαύτη κατά-
στασις, πάντες ἡμεῖς, ἐὰν ζήσωμεν νὰ φθίσωμεν μέ-
χρι τῆς γερωντικῆς ἡλικίας, θέλομεν λάβει πᾶσαν
αὐτῆς.

Ἐνθυμηθεθε, λοιπὸν, τοῦτο, μικροί μου φίλοι, καὶ
μὴ φέρεσθε σκληρῶς πρὸς τοὺς στερουμένους τοῦ τό-
σον θεῖου καὶ ὑψηλοῦ τούτου δώρου τοῦ οὐρανοῦ ἡμῶν
Πατρὸς, καὶ προσέχετε ὥστε νὰ μὴ ἀφίνετε τὰ κακὰ νὰ
εἰσέρχωνται διὰ τῶν ὠτων καὶ μολύνωσι τὴν καρ-
δίαν σας, καὶ τὴν ἀποξενώσωσιν ἀπὸ Ἐκείνου, ὁ ὁ-
ποῖος πρέπει νὰ κατέχη τὴν πρώτην καὶ ὑψίστην
θέσιν ἐν αὐτῇ.

ΚΟΤΟΠΙΑΣΙΟΝ.

Τὸ Κοτοπᾶσιον εἶναι τὸ ὑψηλότερον ὑψαιστειον ὄρος
τῶν Ἀνδεων ἐν Ἀμερικῇ, καὶ μολονότι καίτοι πλησίον
τοῦ Ἰσημερινοῦ, ἢ κορυφὴ του ἔμωι; εἶναι κεκλιομένη
μὲ διηνεκὴ χεῖνα, διότι εἶναι 18,876 ποδῶν ὑψηλόν,
ἔχουσαν περὶ τὰ τρία καὶ ἕμισυ μίλια κατὰ κάθετον
γραμμὴν ἀπὸ τῆς ἐπιφανείας τῆς θαλάσσης!

Τὸ ἕψαιστειον τοῦτο ἔχει περιοδικὰ ἐκρήξεις,
αἵτινες εἶναι μὲν μεγαλοπρεπεῖς, ἀλλὰ πολλάκις λίαν
καταστρεπτικαί.

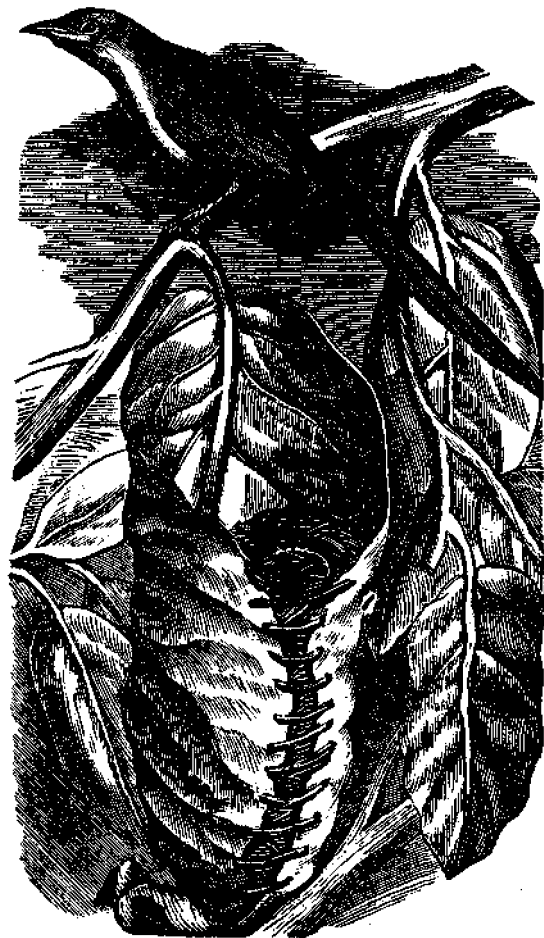
Τὸ 1743 συνέβη μία τοιαύτη κατ' αὐτὴν αἰ φλό-

γος ἀνέβησαν εἰς ἕψος 3000 ποδῶν, ἢ περὶ τὸ ἕμι-
σιον μίλιον ὑπεράνω τοῦ στομίου τοῦ κρατῆρος!

Τὸ 1744 αἱ βρονταὶ τοῦ ἕψαιστειοῦ τούτου ἠ-
κούοντο εἰς ἀπόστασιν 600 μιλίων, ἔχουσαν διπλάσιαν
σχεδὸν τῆς ἀπ' Ἀθηνῶν εἰς Κωνσταντινούπολιν!

Τὴν 4ην Ἀπριλίου 1768 ἡ ποσότης τῆς ἐκπε-
πομένης στάχτης ἦτο τόσον πολλή, ὥστε ἐσκοτίσθη
ὁ ἥλιος ἀπὸ πρωίας μέχρι τῆς τρίτης μ. μ. Τὸ
1803, μετὰ παντελῆ εἰκοσαετῆ κατάπαυσιν ὄλων
τῶν ἕψαιστειῶν φαινομένων, συνέβη αἴφνης τρο-
μερὰ ἐκρήξις, ἣς ἐγένετο δρατὴ ἔτι καὶ εἰς αὐτὸν τὸν
Εἰρηνικὸν Ὠκεανόν.

Ὅταν τις ἀναλογισθῇ τὴν λεπτότητα τοῦ φλοιοῦ
τῆς γῆς, ὅστις περικαλύπτει τὰς διαπύρους ὕλας, αἱ
ὁποῖαι σχηματίζουσι τὸ ἐσωτερικὸν τῆς ὀδρωσίου σφαι-
ρας, δὲν δύναται παρά νὰ θαυμάσῃ μὲ τὴν ἄπειρον
ἀγαθότητα τοῦ Θεοῦ, καὶ νὰ τρέμῃ συλλογιζόμενος
τὴν ὀργὴν του.

Ο ΡΑΠΤΗΣ (Ornithotomus Congicaudus)

Ὅστω πως ὀνομάζεται τὸ πτηνόν, τὸ ὁποῖον παρί-

σταται ἐν τῇ προκειμένη εἰκονογραφίᾳ, ἐκ τῆς ἐπιδειξιότητος, μὲ τὴν ὁποίαν κατασκευάζει τὴν φωλεάν τῆς.

Τοῦ βράπτου ὑπάρχουσι πολλὰ εἶδη, ἡμεῖς ὅμως θέλομεν περιορισθῆ εἰς τὸ τῆς εἰκονογραφίας μας, τὸ ὁποῖον ἀπαντᾶται εἰς τὰς Ἰνδίας· καὶ τὸ ὁποῖον εἶναι ἀξιοσημείωτον διὰ τὸν περίεργον τρόπον, καθ' ὃν κατασκευάζει τὴν φωλεάν του.

Ἄφου ἐκλέξῃ λεπτόν τι κλωνάριον ἐξ ἐκείνων, τὰ ὁποῖα εὐρίσκονται εἰς τὰ ἄκρα κλάδου τινός, προετοιμάζει εἰδώς τι κλωστής καὶ ἀφου πληρώσῃ πρὸς ἄλληλα τὰ χεῖλη ἐνός τῶν μεγάλων φύλλων τοῦ κλωναρίου, βράπτει αὐτὰ, ἀρχίζων ἀπὸ τῆς κορυφῆς πρὸς τὸ ἄνω, τὸ βράπτει ἀντι βελόνης μεταχειριζόμενος μὲ τὴν ἐπιτηδειότητα, ὥστε, ὡς βλέπει ὁ ἀναγνώστης, τὸ ἔργον φαίνεται, ὡσεὶ ἐγένετο ὑπὸ ἀνθρωπίνων χειρῶν. Ἄφου δὲ ἡ βράψῃ φθάσῃ ὑπεράνω τοῦ ἡμίσεως τοῦ φύλλου, ὁ μικρὸς βράπτῃς πληροῖ τὸ ἔνδον τοῦ αὐτοῦ σχηματισθέντος χωρίου διὰ λεπτοῦ καὶ μαλακοῦ χνούδου, καὶ ἐπ' αὐτοῦ ἐναποθέτει τὰ ὠὰ του.

Ὅχι σπανίως μεταχειρίζεται δύο φύλλα ἀντι ἐνός, ἀλλὰ τότε εἶναι ἠναγκαζόμενος νὰ κόμῃ δύο βράψας, ἢ μία τῶν ὁποίων φθάνει ἕως ἐπάνω εἰς τοὺς μίσχους τῶν φύλλων, ὅπως κλεισθῆ ἔντελως τὸ ὄπισθεν μέρος τῆς φωλεᾶς.

Διὰ τοῦ τρόπου τούτου ὁ μικρὸς βράπτῃς προφυλάττει τὰ ὠὰ καὶ τοὺς νεοσσούς του ἀπὸ τὰ πολυάριθμα εἶδη τῶν πιθήκων, σκιοῦρων καὶ ὄρνιθων, τὰ ὁποῖα εὐρίσκονται εἰς τὰ θερμὰ ἐκεῖνα καὶ θαυμάσια κλίματα. Πόσον ἀγαθὸς καὶ προνοητικὸς φαίνεται ὁ οὐράνιος ἡμῶν Πατὴρ καὶ εἰς αὐτὰ τὰ ἐλάχιστα καὶ ἀδυνατώτατα τῶν πλάσμάτων του, προκίσει· αὐτὰ μὲ ἐνστικτον ἐπιδειξιότητα, διὰ τῆς ὁποίας· δύνανται νὰ προφυλάττωνται ἀπὸ τοὺς πολυάριθμους ἐχθρούς των καὶ νὰ ἀπολαύωσι τῶν ἀγαθῶν τῆς ζωῆς, δὲ ἢν ἀδημιουργήθησαν!

ΔΥΝΑΜΙΑ.

Κόριός τις ἔδειξε ποτὲ εἰς τινα φίλον του ἀνθρώπον σιδηροτροχὸν φέροντα πολλὰ δακτυλίδια· αὐτὸς δὲ ἄντι νὰ ἐξίπασθῆ, ἀπεκρίθη· « Ἄ! φίλε μου, τοῦτο εἶναι ἀσφαλὲς σημεῖον ἀδυναμίας, διότι ὅπου γίνεται χρῆσις στεφάνων, ἐκεῖ βεβαίως ὑπάρχει ἀδυναμία! »

ΥΓΙΕΙΝΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ.

- 1) Οὐδέποτε ἔσο ἀργός.
- 2) Κόπτασε πάντοτε πρὸς τὸ ἀποτέλεσμα.
- 3) Ἀπόκτησον ἓνα ἀληθῆ φίλον.
- 4) Συλλογίζου περὶ σαυτοῦ.

ΒΟΥΣ Ο ΜΟΣΧΟΒΟΛΟΣ ἢ ΜΟΣΧΑΤΟΣ.

Οἱ μικροὶ ἀναγνώσται τῆς ἐφημερίδος τῶν Παιδῶν ἔχουσι ἐνώπιόν των τὴν εἰκονογραφίαν ὠραίου τινός ζώου, τὸ ὁποῖον ὁμοιάζει μὲ τὸν βουὸν καὶ μὲ τὸν κριόν, καὶ διὰ τὴν ὁποίαν διακρίθει ὁ μὴν μόσχου ὀνομάσθη μοσχοβόλος ἢ μοσχάτος.

Τὸ ζῶον τοῦτο κατοικεῖ τὰ βορειότερα μέρη τῆς Βορείου Ἀμερικῆς καὶ εἶναι τρόπον τινὰ ὁ σύνδεσμος μεταξὺ τοῦ βοῦς καὶ τοῦ προβάτου· εἶναι δὲ ἴσο· μὲ διατῆ δάμαλιν πάντε ἡμισυ ποδῶν τὸ μήκος καὶ ζυγίζεται περὶ 700 λίτρας ἢ 250 περίπου ὀκάδας.

Τὰ κέρατα εἶναι, ὡς φαίνεται, πεπλατυσμένα κατὰ τὴν βᾶσιν, καὶ κατ' ἀρχάς μὲν ἀνέρχονται πρὸς τὸ ἄνω, ἔπειτα κατέρχονται πρὸς τὰ κάτω καὶ πάλιν ἀνέρχονται ὑπὸ γωνίαν ὀξείαν καὶ ἀπολήγουσι εἰς δέξυ.

Ὁλόκληρον τὸ ζῶον εἶναι κεκαλυμμένον ὑπὸ μακροῦ καὶ λεπτοῦ μαλλίου, τὸ ὁποῖον κατέρχεται μέχρι τῶν ποδῶν του καὶ τῶν δάδα τὴν ὁμοιότητα πρὸς τὸ πρόβατον· εἶναι δὲ ταχὺ καὶ γενναῖον καὶ προσβάλλει ἀφόβως τοὺς κνηγούς, ὅταν στενοχωρηθῆ ἀνέρχεται δὲ εἰς κρημνώδεις τόπους καὶ τρέχει μὲ εὐκολίαν καὶ ἐπιδειξιότητα ἐπὶ τῶν βράχων, ὡς τὰ αἰγίδια.

Τὸ κρέας του, ἐκτὸς τοῦ χρόνου τῆς ὀχρείας εἶναι τρυφερὸν καὶ νόστιμον καὶ τρώγεται μετὰ πολλῆς ὀρέξεως ἀπὸ τοῦ· Ἐσκιμῶ (Ἀυτόθθονας). Ἐν μόνον δείγμα τεταρτιζόμενον τοῦ παραξένου τούτου ζώου εὐρίζεται εἰς τὸ μουσεῖον τῆς Φιλαδελφίας, δωρηθὲν ὑπὸ τοῦ περιφήμου περιηγητοῦ τοῦ ἀρκτικού πόλου Δόκτορος Κάνη (Kane). Εὐρέθησαν ὅμως σκελετοὶ αὐτοῦ ἀπολήθωμένοι εἰς διάφορα μέρη τῆς ἀρκτικής Ἀμερικῆς.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ.

Οἱ ἀπαιτοῦντες παρὰ τῆς Διευθύνσεως τῆς Ἐφ. τῶν Παιδῶν ἀπαντήσεις εἰς τὰς ἐπιστολάς των, εἰδοποιούνται, ὅτι τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ζητούμενων πρέπει νὰ θεωροῦσιν ὡς ἀρκούσαν ἀπάντησιν. **Η ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ.**